

ham. Jeg tror og haaber, at der her foreligger en Misforstaaelse, idet man kun ønsker at vide, hvorvidt han er tysk Reichsangehöriger eller ikke.

Landbrugsministeren (Ole Hansen):

Under Forhandlingerne her i Tinget i Fjor om Finansloven blev der fremsat et Ønske om, at der maatte blive tilvejebragt forskellige Oplysninger vedrørende de landøkonomiske Forskudsforeninger og angaaende de Husmænds Stilling, som have erhvervet deres Husmandsbrug ved Hjælp af Statslaan. Jeg lovede den Gang at imødekomme dette Ønske, der blev fremsat fra Finansudvalgets Side, men jeg tilføjede allerede da, at disse Oplysninger vilde være ret vanskelige at tilvejebringe, og at der i ethvert Tilfælde vilde kræves ikke saa ganske kort Tid og ikke saa ganske lidt Arbejde dertil. Jeg satte Sagen i Bevægelse saa hurtigt som muligt for at faa disse Oplysninger tilvejebragte, og ved Hjælp af statistisk Bureau er det lykkedes at tilvejebringe Oplysninger og at samarbejde, hvad der nødvendigvis skal samarbejdes, saaledes at disse Oplysninger, der her er Tale om, i Morgen ville ligge paa Finansudvalgets Bord, naar det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) møder i Udvalget. — Det ærede Medlem fremhævede som noget beklageligt, at der er adskillige Renterestancer fra de Husmænd, som have faaet Statslaan. Jeg tror ikke, at der er Grund til at være bekymret med Hensyn til dette Spørgsmaal. Det er jo ganske naturligt, naar der i Løbet af nogle faa Aar bliver oprettet et stort Antal smaa Husmandsbrug, at det ikke vil kunne undgaas, at enkelte af de Mænd, der overtage saadant et Husmandsbrug, naar de først have overtaget det, vise, at de ikke egne sig til at drive et saadant lille Landbrug saaledes, at det er i Stand til at svare sig. Selv om Kommissionerne omkring i Amterne gøre sig aldrig saa stor Ulejlighed med at paase, at kun de Mænd faa fat i Huslodder, som egne sig dertil, vil det ikke kunne undgaas, at enkelte komme ind, som hellere skulde have ladet være. Men selv om vi have enkelte Renterestancer, beviser det jo egentlig ikke, at disse Husmænd ikke i Tiden ville kunne klare sig. Det er særlig i de første Aar, at det kniber for dem, indtil de faa sat deres lille Bedrift i Gang, og vi behøve ikke at være ængstelige, fordi der er en Snes eller maaske to Snes Renterestancer, naar Pengene dog komme ind i den nærmeste Tid. Det, der vilde bevise mest her og som kunde vække mest Bekymring,

var, om Staten maatte overtage et større Antal af disse Husmandsbrug, saaledes at det viste sig, at det var en forfejlet Op-gave, vi her havde taget fat paa. Men det er ikke Tilfældet, det er kun ganske, ganske enkelte Husmandsbrug, som Staten har maattet overtage, og det er ikke noget Bevis for, at denne Lov virker i en mindre heldig Retning.

Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (C. C. Andersen) fremdrog Spørgsmaalet om Skovarbejdernes Løn. Maa jeg her gøre opmærksom paa, hvorledes denne Sag føres ud i Livet. Det er saaledes, at Skovriderne omkring i Landet efter den Instruks, der er gældende, have Ret til og bør have Ret til at fastsætte Daglønnen, Akkordprisen for Skovarbejdet i Betragtning af de Forhold, der ere til Stede paa vedkommende Egn, altsaa under Hensyntagen til de gældende Arbejdspriser o. s. v. Dette synes mig er den rigtigste Ordning, og det kan ikke godt lade sig gøre, at vi her i Rigsdagen vil begynde at foreskrive, hvilken Dagløn og hvilken Akkordbetaling der skal ydes for Arbejde paa de forskellige Steder omkring i Landets Statsskov. Naar det ærede Medlem for øvrigt fremdrog en Dagløn af 1 Kr. 60 Øre om Vinteren og 2 Kr. 20 Øre om Sommeren som en meget ringe Dagløn, maa det ærede Medlem ogsaa tage i Betragtning, at disse Arbejdsmand have fri Bolig, Jordlod, Brændsel og Hødeputat og forskellige andre Fordele, det er dog noget, der maa tages Hensyn til. For øvrigt spiller Daglønnen en temmelig underordnet Rolle, eftersom Skovarbejderne have deres største Fortjeneste gennem Akkordarbejde. Det Forslag om Forbedring af Skovarbejdernes Stilling, som jeg har tilladt mig at stille i det andet Ting til det foreliggende Finanslovforslag, gaar jo endvidere ud paa at yde dem en større Hjælp, naar de blive gamle og ikke mere ere i Stand til at deltage i Skovarbejdet. Det gaar ud paa at yde Hjælp under Sygdomstilfælde, at yde dem et Alderdomstillæg, i alt Fald en Del af dem faa jo ogsaa en mindre fast Løn. Jeg tror derfor ikke, at der er Grund til at overveje dette Spørgsmaal nærmere ved Behandlingen af det foreliggende Forslag. Jeg maatte maaske ogsaa erindre det ærede Medlem om, at Københavns Kommune yder sine Skovarbejdere en Dagløn af 1 Kr. 60 Øre om Vinteren og 1 Kr. 80 Øre om Sommeren. Naar det ærede Medlem derfor vil rette Beprejelser mod nogen for, at Skovarbejderne faa for lidt Løn, saa burde han først henvende sig til sine Menings-